

**predsednik
Dieter F. Uchtdorf**

drugi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Vedno na sredini

V številnih svetovnih koledarjih mesec julij zaznamuje sredino leta. Medtem ko začetek in konec nečesa proslavljamo in si zapomnimo, sredine navadno ne opazimo.

Začetek je čas za sprejemanje novih odločitev, za izdelovanje načrtov, za razcvet energije. Zaključek je čas, ko se stvari razvijejo, kar velikokrat spremljajo občutki zaključenosti oziroma izgube. Pravilni pogled pa, ko sebe vidimo *na sredini* nečesa, nam ne pomaga le nekoliko bolj razumeti življenje, ampak tudi nekoliko bolj poglobljeno živeti.

Na sredini misijonarskega dela

Ko govorim našim mladim misijonarjem, jim pogosto rečem, da so na sredini svojega misijonarskega dela. Naj so prišli šele pred enim dnevom ali so na tem, da bodo naslednji dan odšli domov, jih prosim, naj o sebi razmišljajo tako, kakor da so vedno na sredini.

Novi misijonarji morda doživljajo, da so preveč neizkušeni, da bi bili učinkoviti, zato odlašajo s tem, da bi govorili oziroma delovali samozavestno in pogumno. Zreli misijonarji, ki so na tem, da bodo svoj misijon zaključili, so morda žalostni, ker se njihov misijon zaključuje, ali pa postanejo počasnejši, ker premišlujejo, kaj bodo počeli po misijonu.

Ne glede na okoliščine in ne glede kje služijo, je res, da Gospodovi misijonarji vsak dan posejejo nešteto semen dobrih novic. Če bodo ti zvesti Gospodovi predstavniki o sebi razmišljali tako, kakor da so na

sredini svojega misijonarskega dela, bodo prejeli pogum in energijo. Prav kakor je pri rednih misijonarjih, je tudi pri vseh nas.

Vedno smo na sredini

Pri tej spremembi zornega kota ne gre zgolj za ukano uma. Zamisel, da smo vedno na sredini, vsebuje višjo resnico. Če pogledamo svoj položaj na zemljevidu, samo v skušnjavi, da bi rekli, da smo na začetku. Če pa pogledamo pobližje, smo ne glede na to, kje smo, preprosto sredi večjega ozemlja.

Tako kakor s prostorom je tudi s časom. Morda se nam zdi, da smo na začetku ali na koncu življenja, toda če pogledamo, kje smo v primerjavi z večnostjo – ko se zavemo, da je naša duša že obstajala, še preden smo bili zmožni meriti, in da bo naša duša zaradi popolnega žrtvovanja in odkupne daritve Jezusa Kristusa obstajala še vso prihodnjo večnost – lahko spoznamo, da smo resnično na sredini.

Nedavno sem začutil, da moram obnoviti nagrobnik svojih staršev. Čas grobu ni prizanašal in začutil sem, da bi bil nov nagrobnik ustrežnejši glede na njuno vzorno življenje. Ko sem pogledal rojstna datuma in datuma smrti na nagrobniku, ki sta bila povezana z običajnim kratkim pomišljanjem, me je ta mali simbol življenjskega razpona v mislih in srcu nenadoma navdal z ogromno bogatimi spomini. Vsak od teh dragocenih spominov odraža trenutek sredine življenja mojih staršev in sredine mojega življenja.

Ne glede na našo starost in kraj, kdaj se nam

v življenju nekaj zgodi, smo vedno na sredini. Še več, večno bomo na sredini.

Upanje tega, da smo na sredini

Da, vse življenje bomo imeli trenutke začetkov in trenutke koncev, toda to so le oznake na poti velike sredine našega večnega življenja. Naj smo na začetku ali na koncu, naj smo mladi ali stari, nas Gospod lahko uporabi za svoje namene, če preprosto damo na stran vsakršne misli, ki nam omejujejo zmožnost služenja, in dopustimo, da naše življenje oblikuje njegova volja.

Psalmist pravi: »To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo se in se ga veselimo.« (Ps 118:24) Amulek nas opominja: »To življenje je čas, da se ljudje pripravijo, da se bodo srečali z Bogom; da, glejte, *dan tega življenja* je dan, da ljudje opravljajo svoje delo.« (Al 34:32; poudarek dodan) Pesnik pa je zatopljen v razmišljanje: »Večnost sestavljajo sedanjí trenutki.«¹

To, da smo vselej na sredini, pomeni, da se igra nikoli ne konča, da nikoli ne izgubimo upanja, da poraz nikoli ni dokončen. Kajti ne glede kje smo ali kakšne so naše okoliščine, se pred nami razpira večnost začetkov in večnost koncev.

Vedno smo na sredini.

OPOMBA

1. Emily Dickinson, Forever - is composed of Nows, v *The Complete Poems of Emily Dickinson*, iz. Thomas H. Johnson, 1960, str. 624.

POUČEVANJE SPOROČILA

Premislite, kako se boste z družinskimi člani pogovarjali o tem, kako so »vedno na sredini«, četudi nekaj začenjajo oziroma zaključujejo. Spodbudite jih, naj se pri svojih trenutnih dejavnostih vedno kar najbolj potrudijo, naj ne premišljujejo o preteklosti ali čakajo na naslednjo dejavnost ali projekt. Lahko predlagate, naj se odločijo za eno stvar, ki jo lahko naredijo kot družina, da bodo ta nasvet udejanjili, in določijo datum, do katerega upajo, da bodo svoj cilj dosegli.

MLADINA

Sredi priprav na misijon

Predsednik Uchtdorf misijonarjem pravi, naj o sebi razmišljajo tako, kakor da so na sredini misijona. Naslednjo zamisel lahko uporabite pri pripravah na misijon: naj ste stari dvanajst ali osemnajst let, se lahko pripravljate na misijon.

Ali lahko naštejete nekaj stvari, ki jih lahko delate »sredi« priprav na misijon?

- Vedno bodite vredni templja.
- Naučite se prepoznati navdih Svetega Duha, tako da ta navdih zapišete in se po njem ravnate.
- Molite za misijonarje.
- Misijonarje v svojem področju vprašajte, kaj vam predlagajo, kako naj se pripravite na služenje misijona.
- Naučite se učinkovito izkoristiti čas, vključno s pomembnimi dejavnostmi, kot so služenje, preučevanje svetih spisov in pisanje dnevnika.
- Ko boste govorili s članom družine, mu povejte, kateri odlomek iz svetih spisov vas je nedavno navdihnil. Pojasnite, kaj o tem odlomku mislite.
- Prijatelje vprašajte o njihovi veroizpovedi in kaj verjamejo. O svojih prepričanjih bodite pripravljeni spregovoriti. Povabite jih na cerkvene dejavnosti.

Ko boste spoznali, da ste sredi priprav na misijon, lahko življenje živite tako, da boste vredni Gospodovega zaupanja in družabništva Duha.

OTROCI

Vsak lahko nekaj naredi sedaj

1. Predsednik Uchtdorf nas uči, da lahko ne glede na starost z nečim pomagata drugim. V dnevnik ali na list papirja naštejete svoje darove in sposobnosti. Starše vprašajte, kakšne darove po njihovem imate.
2. Kako bi s svojimi darovi lahko pomagali drugim?
3. Na konec seznama darov napišite enega od načinov, kako bi te darove lahko uporabili, da bi ta teden nekemu pomagali.

To, da smo učenke, pokažimo z ljubeznijo in služenjem

Gradivo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja.

vera, družina, pomoč

Jezus Kristus je vse življenje na zemlji drugim izkazoval ljubezen tako, da jim je služil. Rekel je: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13:35) Dal nam je zgled in želi, da »[gremo] na pomoč tistemu, ki [našo] pomoč potrebuje« (Moz 4:16). On pokliče svoje učence, da delajo skupaj z njim, s čimer jim da priložnost, da služijo drugim in postajajo kakor on.¹

Naše služenje v vlogi obiskujočih učiteljic bo močno podobno služenju našega Odrešenika, če bomo izkazale ljubezen tistim, ki jih obiščemo in poučujemo, če bomo delale naslednje:²

- Zapomnite si njihovo ime in ime njihovih družinskih članov in jih spoznajte.
- Imejte jih rade in jih ne obsojajte.
- Bdite nad vsako od njih in krepite njihovo vero, prav kakor je to delal Odrešenik (gl. 3 Ne 11:15).
- Bodite njihove iskrene prijateljice

in jih obiskujte doma oziroma se z njimi sestajajte drugod.

- Skrbite za vsako sestro. Pomnite rojstne dneve, mature, poroke, krste in druge dneve, ki so zanjo pomembni.
- Pomagajte novim in manj dejavnim članom.
- Pomagajte osamljenim in tistim, ki potrebujejo tolažbo.

Iz svetih spisov

3 Ne 11; Mor 6:4; NaZ 20:47

Iz naše zgodovine

»Nova zaveza vključuje poročila o ženskah, imenovanih ali neimenovanih, ki so udeležene vero v Jezusa Kristusa. [...] Te ženske so postale vzorne učenke. [...] Potovale so z Jezusom in njegovimi dvanajstimi apostoli. Odrekle so se svojemu imetju, zato da bi mu pomagale pri služenju. Po njegovi smrti in vstajenju so ostale zveste učenke.«³

Pavel je pisal o ženski po imenu Fojba, ki je »služila v cerkvi« (Rim

16:1). Ljudi je prosil, naj ji »[pomagaj] pri vsem, pri čemer bi vas potrebovala, saj se je tudi sama izkazala kot braniteljica mnogih« (Rim 16:2). »Tako, kakor je služila Fojba in druge ženske iz Nove zaveze, tudi danes služijo članice Društva za pomoč – voditeljice, obiskujoče učiteljice, matere in druge – ki delujejo kot tolažnice ali pomočnice številnih.«⁴

OPOMBE

1. Gl. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 105.
2. Gl. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010, 3.2.3.
3. *Daughters in My Kingdom*, str. 3.
4. *Daughters in My Kingdom*, str. 6.

Kaj naj naredim?

1. Kako razvijam svojo sposobnost, da krepim druge?
2. S čim poskrbim, da sestre, nad katerimi bdim, vedo, da jih imam rada?

Več o tem na reliefsociety.lds.org.